

Od *Jezika svetih mojih djedova* do *Bugarske učionice*

Zagreb, D-Fest, 14. svibnja 2026.

Ksenija Banović, PŠ Vladimira Preloga
Zrinka Brigić, Gornjogradska gimnazija
Tihana Luetić, Odsjek za povijesne znanosti, HAZU

Polazišna točka za projekte:

Arhiv Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu -
Imenici upisanih redovnih i izvanrednih slušača 1874.-
1914

Hrvatski državni arhiv, fond: Pravni fakultet u
Zagrebu, Imenici upisanih redovnih i
izvanrednih slušača 1874.-1918.

Ime i prezime slušača: <i>Grigorije Anastasov</i>			
Gdje je rođen, kojega dana, mjeseca i godine? <i>26. Januara 1876. god.</i>			
U kojoj državi, u kojem mjestu, kotaru, županiji, općini? <i>Karadar - Makedonija</i>			
U kojoj vjeroispovijesti? <i>pravoslavne</i>			
Koji je materinski jezik? <i>bugarski</i>			
Koji je zanimanje? <i>Anastas Čiricev</i>			
Gdje živi? <i>trgovac</i>			
Koji je prebivalište skrbnika? <i>Karadar</i>			
Koji je ulica i broj kuće? <i>Čiriceva ul. br. 15</i>			
U kojemu učilištu predani na obrazovanje? <i>u svojem učilištu</i>			
U kojemu učilištu izveo pravo na upis? <i>inlex (Bjarmia)</i>			
Koji je potpora, iz koje zaklade, od koga, iz kojega, iz čega, kojim, godiša i broj dotične učilice, kojim?			
Kolegiji, za koje se je prijavio	Broj kolegija	Ime docenta	Potvrda poljske kolegije
<i>građanski zakonik</i>	<i>8</i>	<i>Dr. Sporec</i>	<i>1874. 9. 15</i> <i>He</i>
<i>lička ekonomija</i>	<i>6</i>	<i>Dr. Tomasić</i>	
<i>imeno pravo</i>	<i>5</i>	<i>Dr. Šilović</i>	
<i>državno pravo</i>	<i>5</i>	<i>Dr. Šverić</i>	
<i>na Austro-ugarskom</i>	<i>2</i>	<i>Dr. Vrbanić</i>	
<i>telesnogojstvo</i>	<i>2</i>	<i>Dr. Koroškeny</i>	

Studentski nacionali (upisni listovi) → baze podataka za bugarske studente Pravnog i Filozofskog fakulteta u Zagrebu

A1		Šk. god.																									
1	1873/1874	1	1	1		voj.	Stariša	S. Dano	Lukovica, kotar zapeša	Bugarin		1855.			GI		Matko	podjaplat	Lukovica	Stariša	propranija	Zagreb	vojvoda	1873		DE	POV, FILOZ.
2	1876/1877	1				voj.	Čačkov	Hrsto	Lukovica, kotar trevnja	Bugarin	Bugar	1854.10.24			GI		Nikola	podjaplat	Lukovica	Bugarin	66					DE	FILOZ.
	1876/1877	2				voj.	Miroslav	Hrsto	Trešnjev	Bugarin	Bugar	1857.11.15			GI		Stanko	obitelj	Trešnjev	Čačkov	723					FR	FIZ, MINERAL, MATEM.
4	1878/1879	1				voj.	Vukob	Spas	Novi	Bugarin	Bugar	1856.05.21			GI		Krsto	vojvoda	Pisni	Miroslav	311					FR	MINERAL, MATEM.
5	1878/1879	2				voj.	Matko	Čačkov	Trešnjev	Bugarin	Bugar	1854			GI		vojvoda	vojvoda	Trešnjev	Stariša	vojvoda					FR	MINERAL, MATEM.
6	1878/1879	1				voj.	Milica	Spas	Čačkov	Bugarin	Bugar	1859			GI		vojvoda	vojvoda	Trešnjev	Stariša	vojvoda					FR	MINERAL, MATEM.
7	1878/1879	1		opretila		voj.	Stariša	Milica	Kot. Trešnjev	Bugarin	Bugar	1854.02.16			GI		vojvoda	vojvoda	Trešnjev	Stariša	vojvoda					FR	MAT. GEOMETR.
8	1881/1882	1		opretila		voj.	Stariša	Krsto	Trešnjev	Bugarin	Bugar	1859.01.18			GI		Krsto	vojvoda	Trešnjev	Stariša	vojvoda					FR	KIM. FIZ.
9	1881/1882	2		opretila		voj.	Lukovica	Milica	Trešnjev	Bugarin	Bugar	1857			GI				Miroslav	vojvoda						FR	MINERAL, MATEM.
10	1882/1883	1		opretila		voj.	Trešnjev	Pisni	Trešnjev	Bugarin	Bugar	1853.01.01			GI		Pisni	vojvoda	Trešnjev	Stariša	vojvoda					FR	FIZ. MATEM.

Ukupan broj studenata iz Bugarske na Sveučilištu u Zagrebu od 1874. do 1918.:
na Pravnom fakultetu - 310
na Filozofskom fakultetu - 329

Dekanat mudroslovnog fakulteta
kr. sveučilišta u Zagrebu
Broj 185 Prim. 24/1008

Slavni dekanate !

Nišie potpisani molije slavni dekanat mudroslovnog fakulteta, da bi blago isvolio javiti dekanatu u Sofiji da nas mogu primiti u jednom semestru bez indoksa, jer smo ovulje bili redoviti slušaci a ovaj zimski semestar odviše dugo traje pa zato nije nama moguće do konca ovog semestra u Zagrebu ostati. Mi molimo slavni dekanat čim će semestar se vratiti, da nam na dekanat u Sofiji pošalje naše indokse. Zahvaljujemo se slavnom dekanatu na tra ishoranici nam uslugu.

U Zagrebu dne 24/10. 1908.

Vasil Popov	—	III. sem.	fakultet filozofski
Petar Uvalov	—	"	"
Kiso Paderov	—	"	"
Petar Popov	—	V.	"
Simitar Kostov	—	V.	"
Georgij Dojčev	—	V.	"
Jordan Treukov	—	V.	"
Vasil Paderov	—	V.	"
Mikela Kodrinov	—	II.	"
Georgij Andreev	—	III.	"
Stefan Kruščev	—	VI.	"
Slav Stanev	—	III.	"
Dino Fartunov	—	V.	"
Stefan Anančevski	—	III.	"
Mikela Uvalov	—	V.	"
Georgij Paderov	—	VII.	"

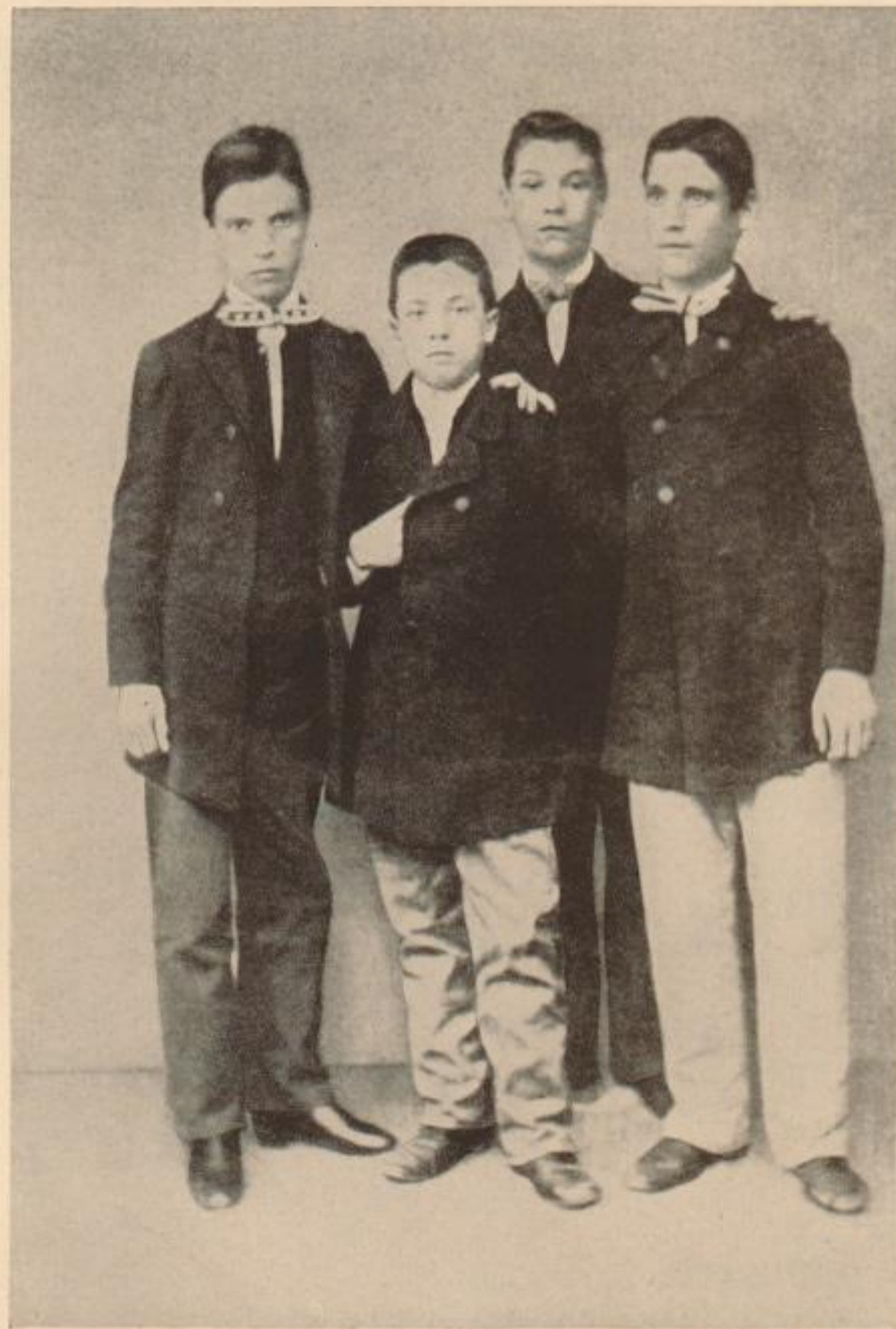
UREDovNA SVJEDODŽBA.

Potvrđuje se ovim uredovno, da je g. *Kiso Paderov* iz *Perušćice u Bug.* upisan u mudroslovnom fakultetu kralj. sveučilišta Franje Josipa I. u Zagrebu kao *redoviti slušac III. penultre* da predavanja polazi *marginio* i da mu je vladanje posve kako treba prema akademičkim propisima i da će mu položak predavanja za *III. sem.* biti *potvrđen*.

Dekanat mudroslovnoga fakulteta kr. sveučilišta Franje Josipa I.

U Zagrebu dne 3/2 1908.

Prim.
o. g. dekan.

BUGARSKI DJACI, SKOLOVANI NA S TROSSMAYEROV TROŠAK U ZAGRE-
BAČKOJ GORNJOGRADSKOJ GIMNAZIJI 1862. GOD.

Bugarski učenici u Zagrebu

Georgi Bončev

Nikola Lazarov Nenov

Svetislav Milarov

Spas Vacov

Georgi Zlatarski

Hristo Minčev Belčev

Ljubomir Miletič

Ilija Milarov

Mihail Konstantin Sarafov

Ljubomir Miletić doktorirao na Sveučilištu u Zagrebu temom iz slavistike 1889. Jedan od utemeljitelja slavenske filologije i suosnivač Sofijskog sveučilišta.

O ČLANU
U BUGARSKOM JEZIKU.

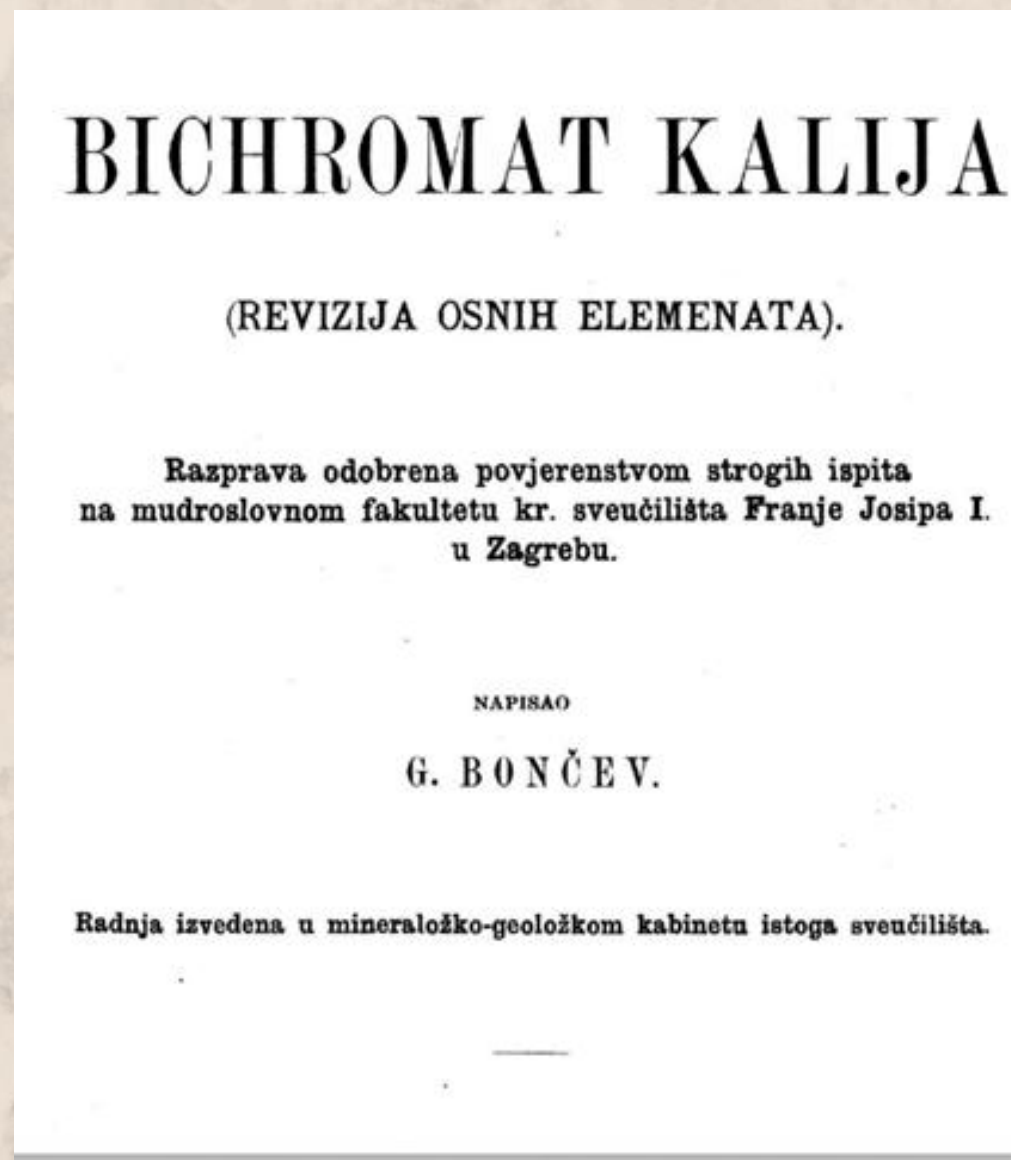
NAPISAO

LJ. MILETIĆ.

(Ovu je raspravu odobrilo povjerenstvo strogijeh ispita mudroslovnoga fakulteta na kr. hrv. sveučilištu Frañe Josipa I. u Zagrebu.)

**Georgi Bončev – doktorirao na Sveučilištu u Zagrebu
temom iz mineralogije 1893. Osnivač bugarske
petrografije i mineralogije, rektor Sveučilišta, član BAN,
osnivač i ravnatelj Geološkog instituta pri BAN, jedan od
osnivača Bugarskog prirodoslovnog društva**

Svakodnevni i društveni život Bugara u Zagrebu

izvori privatne naravi, primjerice korespondencije
braće Milarov i Mihajla Sarafova sa hrvatskim
kolegama (Centralni državni arhiv u Sofiji)

Ivka Kralj Milarov

Ilija Milarov

Gornjogradska gimnazija

obnova suradnje

Jezik sveti mojih djedova: hrvatsko bugarske usporednice

<https://virtualna.nsk.hr/bugari/>

⋮

Search Site

Naslovnica

Digitalizirana građa +

Kulturne veze +

Bugari u Hrvatskoj +

O izložbi

Croatian-Bulgarian Parallels

Izjava o pristupačnosti

0400

Jezik sveti mojih djedova : hrvatsko-bugarske usporednice ...

0885

Bugari i Hrvati kroz stoljeća : razvoj bugarsko-hrvatskih ...

Iako načeti ratnim sukobom u ranom srednjem vijeku, odnosi Bugara i Hrvata obilježeni su uglavnom dobronamjernošću i rastućom težnjom za međusobnim upoznavanjem i zbližavanjem. Te težnje rezultat su nekoliko čimbenika ...

Pročitaj više →

Prva etapa u razvoju bugarsko-h...

0900

Spomen Hrvata i Bugara u Čedadskom evanđelju - 0900

Prije zapisa u hrvatskim knjigama, u Čedadskom evanđelju (evanđelistaru), nastalom u V. ili VI. stoljeću, rukopisu koji sadrži latinski tekst Evanđelja, u IX. i X. stoljeću upisana su imena hrvatskih ...

Pročitaj više →

1100

Svjedočanstva u Ljetopisu popa Dukl

26.veljače 2020.

**Predavanje o Bugarskoj i otvaranje izložbe
„Jezik sveti mojih djedova: hrvatsko – bugarske usporednice“
u Gornjogradskoj gimnaziji
predavačica: Ksenija Banović**

4. ožujka 2020.

radni susret u Gornjogradskoj gimnaziji

Veleposlanstvo Republike Bugarske u Hrvatskoj i
Ministarstvo vanjskih i europskih poslova Republike Hrvatske

22. ožujka 2020.
- potres u Zagrebu -

7. veljače 2025.

povratak u Gornjogradsku

Početna točka

Jezik sveti mojih djedova: hrvatsko-bugarske usporednice

K a t a l o g i z l o ž b e

26. listopada do 3. studenoga 2015.
Nacionalna i sveučilišna knjižnica u Zagrebu

**Jezik sveti
mojih djedova:
hrvatsko-bugarske
usporednice**

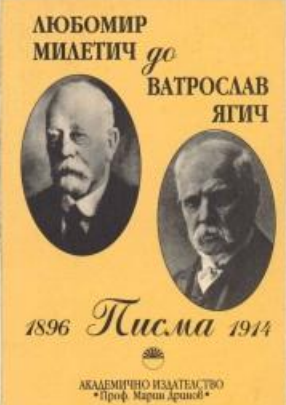

NACIONALNA I
SVEUČILIŠNA
KNJIŽNICA
U ZAGREBU

Strossmayer i bugarski kulturni krug

Hrvatski biskup i mecena Josip Juraj Strossmayer poticao je stipendiranje bugarske studenata na Zagrebačkom sveučilištu.

Ljubomir Miletich, bugarski filolog, odlikovan je dugogodišnjim korespondencijama sa svim kulturnim i naučnim krugovima u Hrvatskoj i Slavoniji. Vrativši se iz egzila (1878-1901) u Zadar, nastavlja i nastaviti svoju djelatnost na području nauke i kulture u Zagrebu.

Prva knjiga objavljena je u Sofiji, 1906. na bugarskom jeziku. 150 strana. sadržava Miletichova opuscula u Zagrebu, koja, osim važne informacije o njegovom životu, političkim stavovima, profesionalnoj karijeri i društvenim aktivnostima, Ljubomira Mileticha, također pruža detaljan pregled njegovog kulturnog i naučnog doprinosa među dva velika naroda.

Bugarski studenti u Zagrebu – Strossmayerovi stipendisti

Dolazak prvih bugarskih studenata na Zagrebačko sveučilište datira iz šezdesetih i sedamdesetih godina 19. stoljeća, a znatan porast bilježi u godinama 1906./1907. kad zbog velike sveučilišne krize i obustave nastave na Sofijskom sveučilištu bugarski studenti čine trećinu ukupne studentske populacije na zagrebačkom Filozofskom fakultetu. Broj studenata kretao se od jedan do petnaest po akademskoj godini, a osmero ih je u Zagrebu steklo doktorat. Bugarski studenti sa zagrebačkim indeksom po povratku u domovinu čine intelektualnu elitu, zaslužnu za održavanje prijateljskih odnosa između dvaju naroda.

Da bi u Zagrebu završili studij zaslužan je svojim stipendijama hrvatski biskup i mecena Josip Juraj Strossmayer. Od značajnijih Strossmayerovih stipendista valja izdvojiti povjesničara Svetislava Milarova koji je na hrvatskom jeziku objavio *Uspomene iz carigradske tamnice, iz uspomena jednog političkog patnika; Gdje had čauš*, utemeljitelja bugarske geologije Georgija Zlatarskog, diplomata i ministra Mihaila Konstantina Sarafova koji je pripomogao distribuciji knjige *Južno-slovienske narodne popievke* (1878.) istaknutoga hrvatskog glazbenog historiografa i etnomuzikologa Franje Ksavera Kuhača u brojne škole i knjižnice diljem Bugarske; Spasa Vacova „oca vremenske prognoze u Bugarskoj“; utemeljitelja Narodnog kazališta u Sofiji Iliju Milarova, te Ljubomira Mileticha, jednog od utemeljitelja slavenske filologije i suosnivača Sofijskog sveučilišta (1888.). U njegovu čast 2009. imenovan je rt Miletich na Antarktici; njegova doktorska disertacija Član u bugarskom jeziku (1889.) čuva se u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu, u tiskanom obliku i u digitalnom repozitoriju.

Uz financijsku podršku Strossmayerovu, u Zagrebu su 1861. objavljene i *Bugarske narodne pjesme* braće Miladinov, vrlo važan dio bugarskog folklornog bogatstva.

Izvor: Tihana Luetić: Struktura bugarske studentske populacije na Mudroslovnom (Filozofskom fakultetu) Kr. Sveučilišta Franje Josipa I. u Zagrebu od 1874. do 1914. zbornik u Hrvatsko-bugarski odnosi u 19. i 20. stoljeću (Zbornik, 2003, izd. 2005. 227-265)

Bugarski braća Miladinov iz Strossmayerove stipendije u zagrebačkoj Gersonovskoj gimnaziji 1862.

1.1. Strossmayer objavio je vlastiti izdanje 1861. godine. Zbornik Bugarske narodne pjesme braće Miladinov.

Korišteni izvori:

- Centralni državni arhiv
- Državni arhiv u Sofiji
- Arhiv Bugarske akademije znanosti
- Bugarski povijesni arhiv

Bugarska učionica u Gornjogradskoj gimnaziji

Bugarska učionica

Bugarski učenici u Zagrebu

Uređenjem *bugarske učionice* s izložbenim postavom *Bugarski učenici u Zagrebu* Gornjogradska gimnazija, u suradnji s Veleposlanstvom Republike Bugarske u Republici Hrvatskoj, želi podsjetiti na snažan trag koji su bugarski učenici, kao stipendisti biskupa Josipa Jurja Strossmayera, ostavili i u ondašnjim zagrebačkim gimnazijama i u svojoj domovini kad su se vratili. Upravo su oni zaslužni za jačanje bugarsko-hrvatskih kulturnih veza krajem 19. stoljeća, kada su kao sveučilišni profesori, utemeljitelji znanstvenih disciplina, kulturni djelatnici, ministri te akademici s ponosom isticali svjedodžbe zagrebačkih gimnazija i diplome Sveučilišta u Zagrebu. Kulturne veze iz-

među Bugara i Hrvata bile su kroz minula desetljeća uvijek prisutne. O toj povezanosti svjedoče i brojni zapisi naših bivših učenika, velikih prijatelja Bugara, poput Augusta Šenoe, Miroslava Krleže, Vatroslava Lisinskog, Vatroslava Jagića, Ante Starčevića, Ivana Kukuljevića Sakcinskoga, Stjepana Radića i Dragutina Domjanića. *Bugarskom učionicom* nastojimo oteti kolektivnom zaboravu doprinos biskupa Josipa Jurja Strossmayera i najstarijih zagrebačkih gimnazija obrazovanju i profesionalnom razvoju bugarskih učenika te zahvaliti Vladi Republike Bugarske na velikodušnoj pomoći Gornjogradske gimnaziji u teškim trenucima nakon potresa 2020. godine.

Autorica izložbe: Ksenija Banović / Urednica: Zrinka Brigić
Lektura: Bernardica Škrlac / Grafičko oblikovanje: Maja Sokić / Tisak: Kerschhoffset d.o.o.
Izvor fotografija: Arhiv Narodne biblioteke u Sofiji
Gornjogradska gimnazija, Zagreb

Georgi Zlatarski

Sveučilišni profesor paleontologije i geologije

Nakon lica u Carigradu 1871./72. upisuje realnu gimnaziju u Zagrebu. Nakon očeve smrti, sam se školuje podukom mladih učenika i upisuje Studij prirodnih znanosti u Zagrebu (1876. – 1880.). Neko je vrijeme čak i zaposlen kao nastavnik realne gimnazije. Utemeljitelj je bugarske geološke znanosti i autor prve bugarske geološke karte. Radio je kao mineralog – geolog u Ministarstvu financija, gdje je 1890. imenovan pročelnikom Odsjeka za rudarstvo te proučava mineralna bogatstva zemlje i njezinu geološku građu. Autor je knjige *Rude Bugarske* (1882.), prvog bugarskog znanstvenog rada o geologiji.

Proslavio se kao sveučilišni profesor geologije i paleontologije. Osnivač je i prvi predsjednik Bugarskog prirodoslovnog društva. Bio je i rektorom Sveučilišta sv. Klimenta Ohridskog u Sofiji u dva mandata (1897./98. i 1901./02.) te redoviti član Bugarske akademije znanosti. Bio je nerazdvojan prijatelj sa Stjepanom Jurinićem, utemeljiteljem botanike i zoologije u Bugarskoj. U fondu Knjižnica grada Zagreba i danas se čuvaju njegova izdanja na njemačkome jeziku koje je osobno posvetio i poslao svome profesoru Miji Kišpatiću.

1854. — 1909.

Ilija Milarov

Pravnik, pisac, publicist, kazališni djelatnik

Utemeljitelj Narodnog kazališta u Sofiji kojim je upravljao od 1904. do 1907. godine. U Zagrebu je, nakon gimnazije na Gornjem gradu, završio studij prava. Nakon povratka u Bugarsku radio je kao javni tužilac i sudac u Lomu, Ruseu i Sofiji. Poput starijeg brata Svetislava, također zagrebačkog učenika, pomogao je intelektualnoj izgradnji Bugarske. Bio je vrlo aktivan u kulturnom, javnom i političkom životu kao pravnik, pisac, publicist i kazališni djelatnik. Jedno vrijeme bio je i ravnatelj Narodne biblioteke u Sofiji. Upravo zahvaljujući Iliji Milarovu, sofijsko narodno kazalište izgrađeno je prema projektu arhitektonskog biroa Fellner i Helmer, poput zagrebačkog. U

Bugarsku je privukao glumca i redatelja Adama Mandrovića kao ravnatelja kazališta *Suza i smijeh* (1898. – 1902.) i Srđana Tucića kao ravnatelja i redatelja Bugarskog carskog kazališta u Sofiji (1903. – 1905.). Bio je oženjen hrvatskom glumicom Ivkom Kralj. Njegovi uspjesi u prikupljanju financijskih sredstava, organizaciji kazališta i zakonskim nacrtima tako su značajni da je časopis *Biblioteka* u ono doba objavio poseban članak o njegovim doprinosima kazalištu pod naslovom „Ilija Milarov, utemeljitelj Narodnog kazališta“. Umire u Zagrebu 1948. godine, gdje je i pokopan u Aleji Hermanna Bollea 27.

1859. — 1948.

Bugarski učenici u Zagrebu, Gornjogradska gimnazija

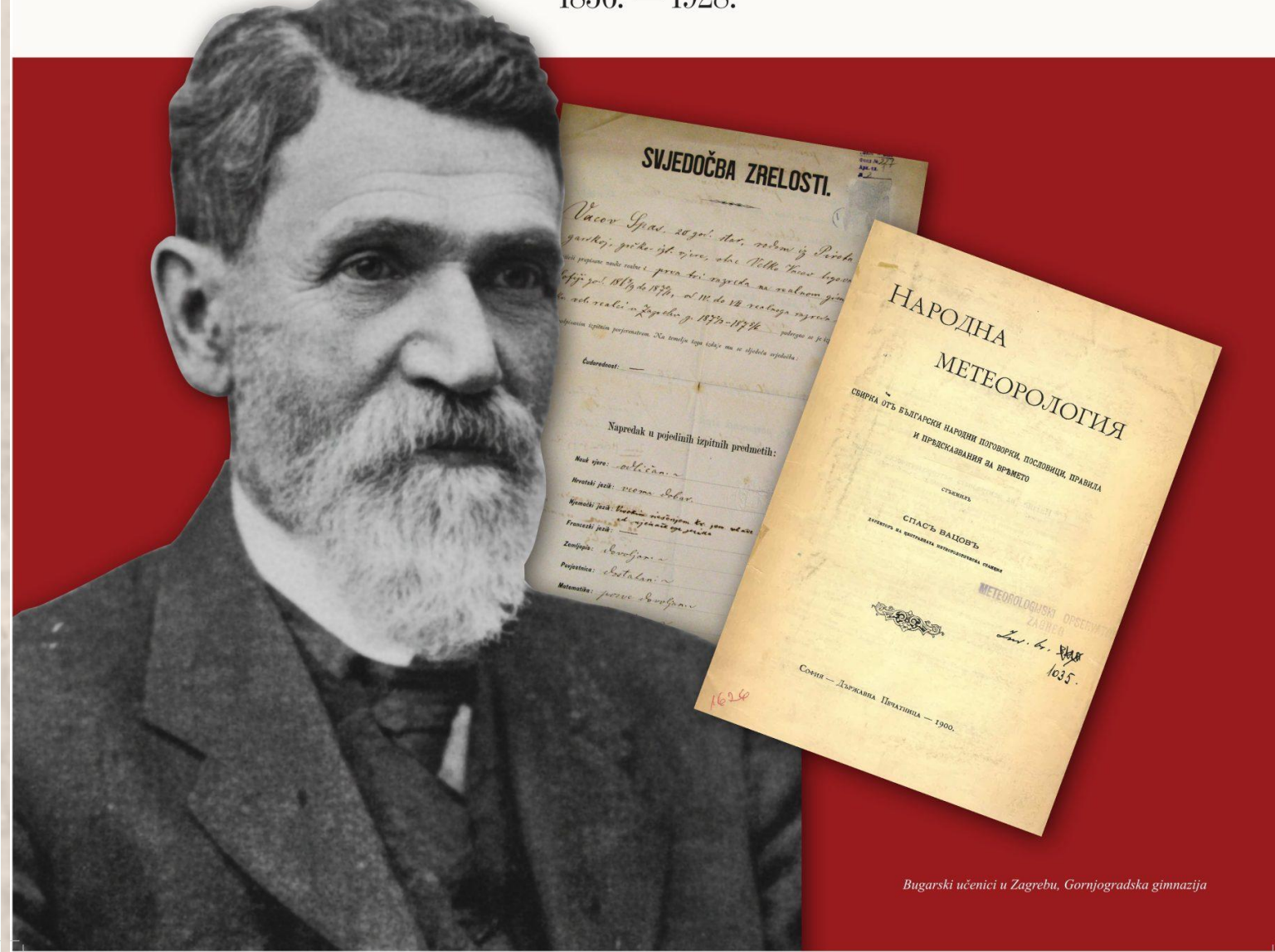
Spas Vacov

Utemeljitelj je meteorologije i seizmologije u Bugarskoj

Nakon završene gimnazije u Zagrebu diplomirao je 1879. godine fiziku i matematiku na zagrebačkom sveučilištu. Po povratku u Bugarsku bio je ravnatelj škole u Lomu (1881. – 1882.) i činovnik u Ministarstvu narodne prosvjete. Osnovao je 1890. godine i do svoje smrti vodio središnju meteorološku stanicu u Bugarskoj, koja se dijelom bavila i seizmološkim istraživanjima. Bio je osnivač i dugogodišnji predsjednik Bugarskog prirodoslovnog društva. Godine 1884. postao je član Bugarske akademije znanosti.

Bavio se književnim, novinarskim i prevoditeljskim aktivnostima. Autor je zanimljive knjige *Narodna meteorologija: zbirka bugarskih narodnih uzrečica, poslovice, pravila i predskazivanja* u kojoj je skupio frazeme vezane uz vremenske prilike u bugarskom jeziku (Sofija, 1901.). Umro je 2. veljače 1928. u Sofiji, a pokopan je na Središnjem sofijskom groblju. Ostao je poznat kao „otac bugarske vremenske prognoze“.

1856. — 1928.

Bugarski učenici u Zagrebu, Gornjogradska gimnazija

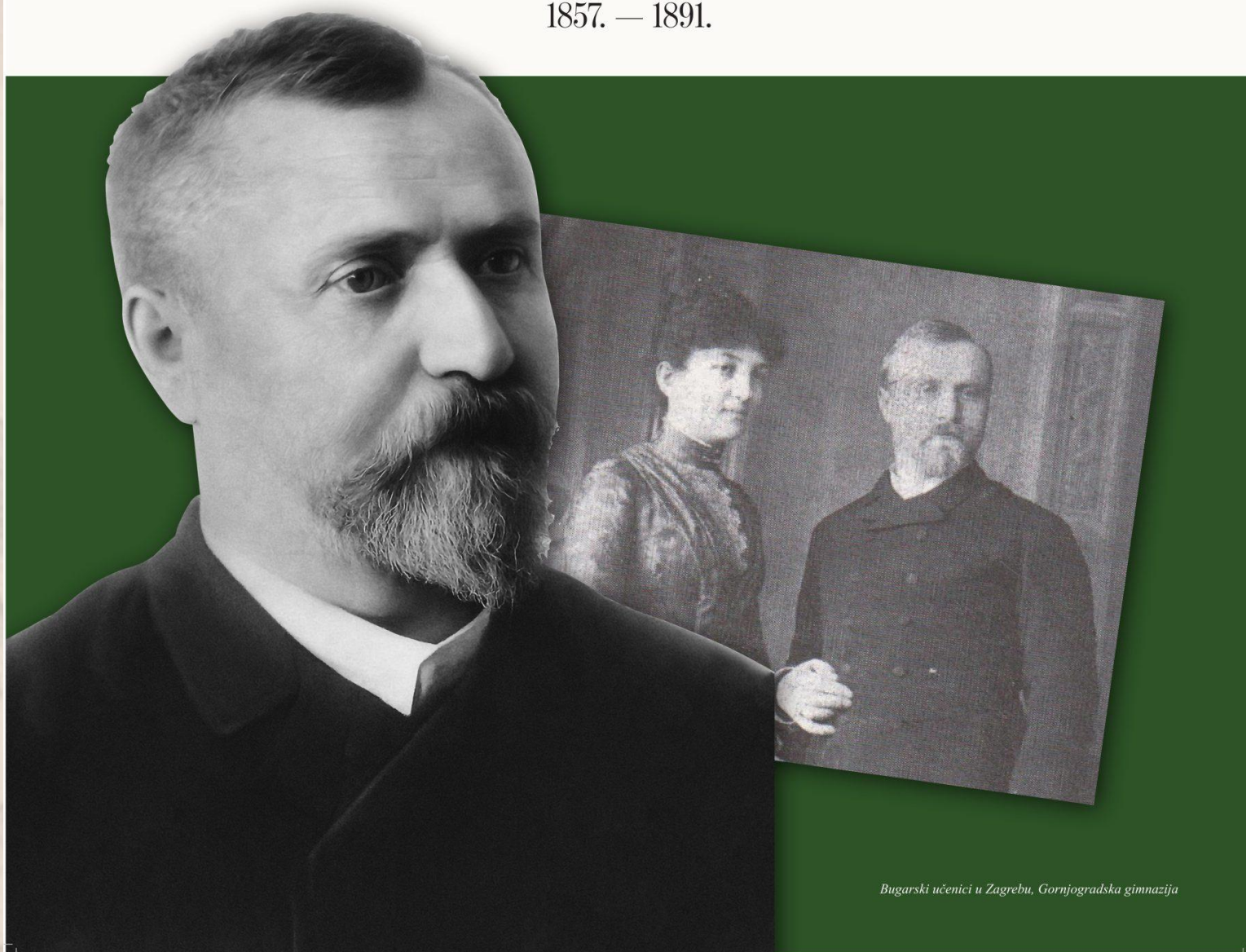
Hristo Minčev Belčev

Književnik

Rodom iz Velikoga Trnova, nakon osnovnoškolskoga obrazovanja, a na preporuku hrvatskoga trgovca Džoića, koji u to vrijeme boravi u njihovu gradu, zajedno s Georgijem Zlatarskim kreće stopama starijeg Trnovčana, Sarafova put Zagreba, gdje oba upisuju realnu gimnaziju 1872. godine. Tijekom školovanja objavljuje stihove na hrvatskom jeziku u časopisu *Vijenac* pod pseudonimom Čebel. Jedan od najvećih bugarskih književnika toga doba, Penčo Slavejkov, piše da su njegovi stihovi na hrvatskom čak bolji od onih koje je poslije objavljivao na bugarskom jeziku. Studij fizike i matematike koji je počeo na Sveučili-

štu u Zagrebu, nastavlja te diplomira ekonomiju u Parizu, kao stipendist bugarske Vlade. Po povratku u Bugarsku, 1881. godine, zajedno sa Spasom Vacovim u Velikom Trnovu prevodi sa hrvatskog jezika *Uspomene iz carigradske tamnice* Svetislava Milarova koje je napisao i objavio u Zagrebu. Godine 1890. postaje ministar financija u vladi Stefana Stambolova. Prilikom prvog političkog ubojstva u Bugarskoj, atentata na predsjednika Vlade, Stambolova, 1891. godine, nastradao je i Hristo Belčev. Bio je oženjen poznatom bugarskom pjesnikinjom Marom Belčevom.

1857. — 1891.

Bugarski učenici u Zagrebu, Gornjogradska gimnazija

Svetislav Milarov

Sveučilišni profesor paleontologije i geologije

U Zagreb, na školovanje u gornjogradsku gimnaziju, stiže među prvim učenicima, 1862. godine, zajedno s još sedam bugarskih đaka. U Zagrebu je završio srednju školu i studij prava. Vrativši se u Zagreb 1875. godine, u jeku bugarske borbe za oslobođenje, oživio je zanimanje za zbivanja u Bugarskoj svojim *Zapisima iz carigradske tamnice* (Спомениот Цариградската тъмница) koje objavljuje kao redovni suradnik na stranicama *Obzora* tijekom 1875.

i 1876. godine. Svoje uspomene iz carigradskoga zatvora iz kojega je uspio pobjeći 1872. godine na hrvatskom jeziku objavljuje kao zasebnu knjigu *Iz uspomena jednog političkog patnika* (Dionička tiskara, Zagreb, 1876.), koju je hrvatska čitalačka publika u kratkom roku razgrabila. Zbog svojih zasluga kao pisca, povjesničara i publicista bio je izabran za redovitog člana Bugarskog književnog društva, danas Bugarske akademije znanosti.

1850. — 1892.

Bugarski učenici u Zagrebu, Gornjogradska gimnazija

Mihail Sarafov

Istaknuti bugarski revolucionar, političar, pedagog, diplomat

Školovanje je počeo u rodnom Velikom Trnovu, a nastavio u realnoj gimnaziji u Zagrebu 1871./72. Ovu je školu pohađao i njegov brat Ivan. Po završetku škole, nakratko se vraća kao učitelj u domovinu te kao aktivan revolucionar Bugarskog komiteta u Bukureštu i Trnovu nakratko biva zatvoren. Zagrebu se vraća 1877./78. na studij matematike i fizike koji završava u Münchenu i na Sorboni u Parizu. Nakon oslobođenja Bugarske (1878.) bio je ministar javnog obrazovanja i ministar financija, ministar unutarnjih poslova te predstavnik ministarstva vanjskih poslova

u Solunu za vrijeme balkanskih ratova. Bio je također član Bugarske akademije znanosti te diplomat u Beču i Carigradu. Kao stručnjak za pitanja obrazovanja, bio je ravnatelj solunske bugarske muške gimnazije, a potom i solunske bugarske ženske gimnazije. Osnivač je bugarskog Statističkog zavoda, a organizirao je i prvi moderni popis stanovništva u Bugarskoj. Kao glavni školski inspektor pomogao je da knjiga *Južnoslovienske narodne popevke* Franje Kuhača stigne u brojne škole i knjižnice diljem Bugarske.

Ljubomir Miletich

Bugarski dijalektolog i filolog, sveučilišni profesor

Završivši školu u Zagrebu 1882. godine upisuje studij slavistike. Doktorirao kao trinaesti u nizu na Sveučilištu u Zagrebu, te četvrti u nizu jezikoslovaca, 15. srpnja 1889. temom *Član u bugarskom jeziku*. Kao prvi školovani bugarski dijalektolog i bugarski filolog, bio je jedan je od utemeljitelja slavenske filologije u Bugarskoj i suosnivač Sveučilišta sv. Klimenta Ohridskog u Sofiji (1888.), gdje je radio kao profesor i nositelj Katedre slavenske lingvistike, dekan Povijesno-filološkog fakulteta te rektor Sveučilišta u Sofiji. Predsjedavao je Bugarskom akademijom znanosti od 1926. sve do svoje smrti 1937. godine. Ostao je trajno vezan uz Hrvatsku, ne

samo profesionalno, već i privatno, oženivši Hrvaticu Mariju, s kojom je imao šestero djece. Obiteljski život obilježen mu je nizom tragedija - troje mu je djece u vrlo kratkom roku preminulo. U bombardiranju Sofije 1944. godine uništen je cjelokupan osobni arhiv. Njegov znanstveni rad temeljito je istražen, a u arhivu Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu čuvaju se pisma koja je Miletich razmjenjivao s Vatroslavom Jagićem od 1896. do 1914. godine i to na hrvatskom jeziku. Ta su pisma prevedena i objavljena u Sofiji 1995. godine, zahvaljujući povjesničarki Rumjani Božilovoj. U njegovu čast imenovan je Rt Miletich na Antarktici.

1854. — 1924.

Bugarski učenici u Zagrebu, Gornjogradska gimnazija

1863. — 1937.

Bugarski učenici u Zagrebu, Gornjogradska gimnazija

Bugarski učenici u Gornjogradskoj gimnaziji

- Erasmus projekt -

12. do 18. listopada 2025.

15. listopada 2025.

Otvorenje BUGARSKE UČIONICE

i izložbe *Bugarski učenici u Zagrebu*

autorica: Ksenija Banović,
knjižničarka

urednica: Zrinka Brigić, knjižničarka

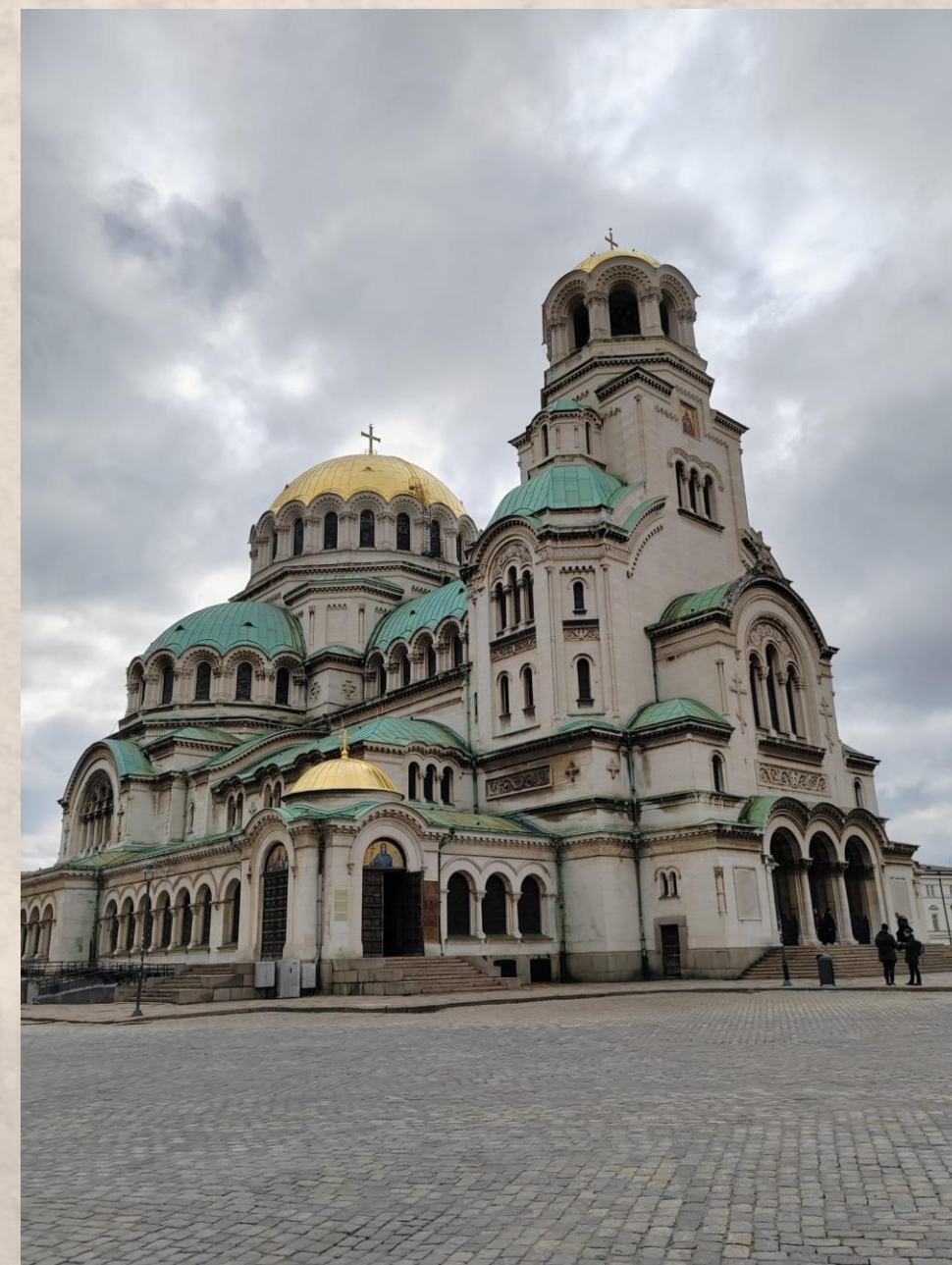
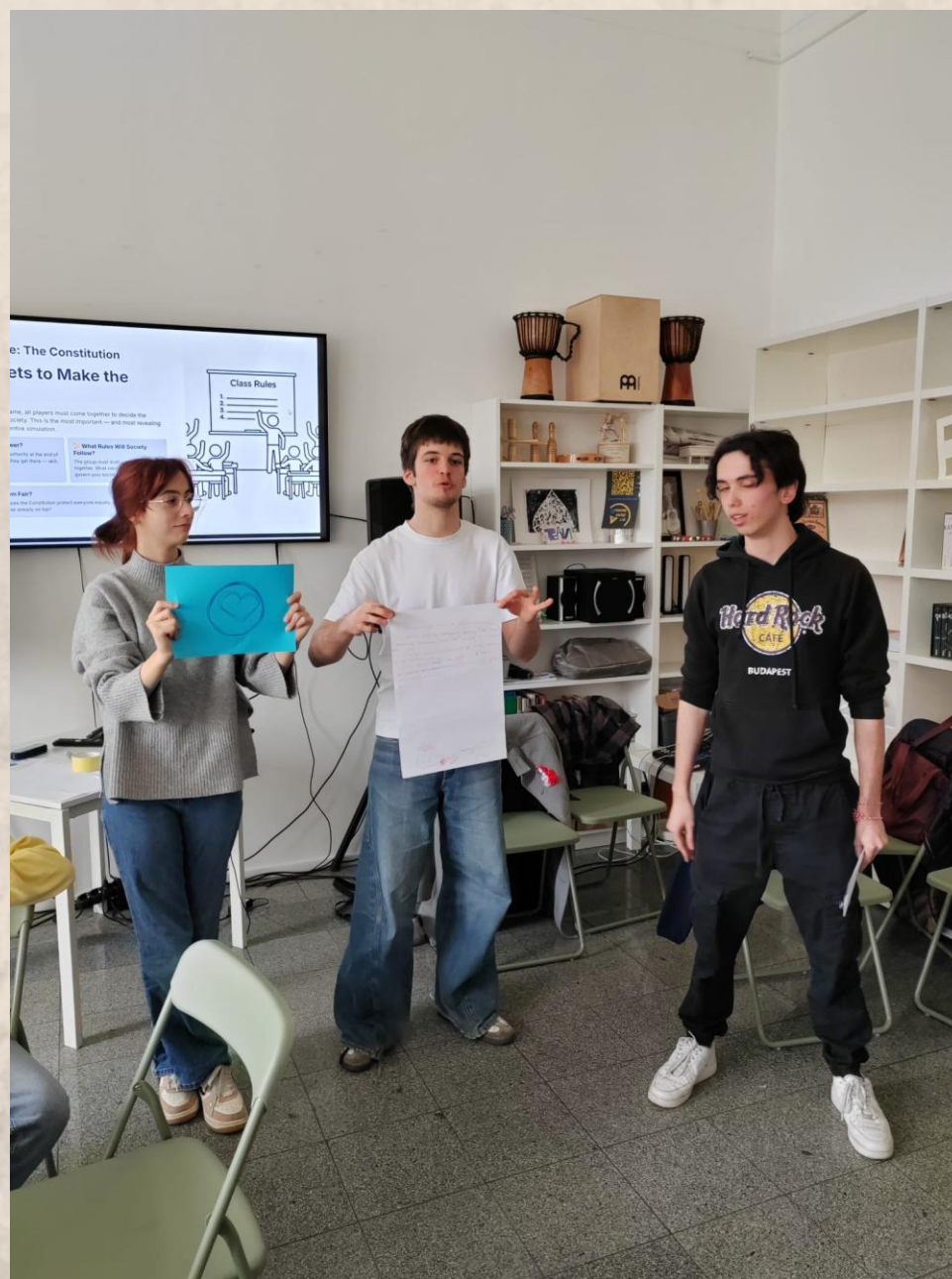

Radionica izrade martenica i predavanje o školovanju bugarskih učenika u Zagrebu

Erasmus u Bugarskoj

Učenici Gornjogradske gimnazije u uzvratnom posjetu učenicima u Sofiji,
Erasmus projekt, 23. do 29. ožujka 2026.

PLANOVI ZA BUDUĆNOST

Ta fotografija slobodna je poznat autor; licenca [CC-BY-SA](#)

- produbiti interdisciplinarnu i međuinstitucionalnu suradnju
- omogućiti pristup ovakvom digitalnom proizvodu i u Bugarskoj
- predstaviti izložbene panoe na bugarskom jeziku u partnerskim organizacijama (arhivi, Sofijsko sveučilište, BAN, UWEKIND gimnazija)

